

2. Kas CIVA artikli 16 lõike 6 punkti c, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi ärilisel eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav reklaamimaks ei ole teenuse saaja nimel ja arvel makstav summa, ehkki kogutud summad kantakse kolmandale isikule kuuluvale vahekontole ja makstakse avalik-õiguslikele asutustele nii et seda ei arvata teenuse osutamise puhul käibemaksuga maksustatava summa hulgast välja) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ artikli 11 A osa lõike 3 punktiga c (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 79 punkt c) ja iseäranis mõistega „summad, mille maksukohustuslane saab ostjalt või kliendilt tagasimaksena viimase nimel ja eest tehtud kulude katteks ning on raamatupidamisdokumentides kajastatud vahekontol“?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ, kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; EÜT eriväljaanne 09/01, lk 23).

(²) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Dimos Peramatos'e 19. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 12. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-312/07: Dimos Peramatos versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Dimos Peramatos (esindaja:advokaat G. Gerapetritis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud Üldkohtu otsus, kuivõrd sellega jäetakse rahuldamata hagi, milles paluti lugeda tühiuks apellandi mis tahes kohustus maksta tagasi programmi LIFE/ENV/GR/000380 raames ülekantud summad, või teise võimalusena muuta vaidlustatud akti nii, et apellant peab maksma raamatupidamislikult määratletud 93 795,32 eurot seoses abikõlbmatute kulutustega, nagu komisjon ise mõõnis;
- saata kohtuasi otsustamiseks tagasi Üldkohtule;
- mõista apellandi kohtukulud ja advokaaditasud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse toetuseks esitab hageja kaks väidet:

- Dimos Peramatos'e (Perama kohalik omavalitsusüksus) ja Euroopa Komisjoni vahel 17. juulil 1997 sõlmitud toetuslepingu nr C(97) 1997/lõplik/29 väär tõlgendamine LIFE programmi raamesse kuuluva toimingu raames ja selle programmi normatiivse raamistiku (määrus nr 1973/1992) väär tõlgendamine, kuivõrd Üldkohus sedastas, et kohalik omavalitsusüksus ei olnud nõuetekohaselt täitnud oma puude istutamise kohustust, nagu see tuleneb toetuslepingust.
- Hea halduse ning samuti õiguskindluse põhimõtte väär tõlgendamine ja rikkumine, sest vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused on puudulikud seoses osaga, mis puudutab Euroopa Liidu institutsioonide võetud huve kahjustavate haldusaktide põhjendamise kohustust.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senāts (Lāti Vabariik) 19. detsembril 2011 — Ilgvars Brunovskis versus Lauku atbalsta dienests

(Kohtuasi C-650/11)

(2012/C 49/31)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ilgvars Brunovskis

Vastustaja: Lauku atbalsta dienests

Eelotsuse küsimused

- Kas määruse nr 1782/2003 (¹) artikli 125 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ammlematoetust tuleb maksta kõigi kalendriaasta jooksul ammlemaks saanute kohta?
- Kas määruse nr 1973/2004 (²) artikli 102 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kuuekuulist perioodi tuleb mõista kui toetuse taotluste esitamise tähtaega?
- Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas olukorras, kui liikmesriik on seda taotluse esitamise tähtaega lühendanud, on liikmesriigil kohustus hüvitada kahju, mis

põllumajandusettevõtjale tekkis, kui ta ei saanud täielikult ära kasutada määruses taotluste esitamiseks kehtestatud tähtaega?

- ⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (EÖT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269).
- ⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1973/2004, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotises sätestatud toetuskavade rakendamiseks ja toomisest kõrvaldatud maa kasutamine tooraine tootmiseks (ELT L 345, lk 1).

Mindo Srl 19. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-19/06: Mindo Srl versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mindo Srl (esindajad: advokaadid C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio)

Teine menetlusosaline: Mindo Srl

Apellandi nõuded

- tühistada tervikuna Üldkohtu 5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-19/06: Mindo vs. komisjon, ja selle tagajärjel
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse ja kohustada tal asja sisuliselt lahendama, arvestades, et Üldkohtu otsus rikkus Mindo õigust igakülgselt kohtulikule arutamisele esimeses astmes,
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandi nõue põhineb järgmistel väidetest:

Üldkohus tuvastas, et Mindol puudub põhjendatud huvi menetluse jätkamiseks, sest ta ei saaks mingit kasu vaidlustatud kohtuotsuse tühistamisest endast, Alliance One International Inc. („**Alliance One**”) nõudest, ega ka hilisematest kolmandate isikute kahju hüvitamise nõuetest.

Esiteks väidab apellant, et nimetatud järeldus tuleb tühistada, sest sellega rikutakse kohaldatavaid õigusnorme, see põhineb moonutatud faktidel ja igal juhul on selle põhjendus puudulik ja vastuoluline.

Teiseks väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsus tuleks tühistada seetõttu, et see kas võtab Mindolt õiguse kohtulikule arutamisele (ja seega õiguse tema kohtuasja igakülgselt läbivaatamisele) või juhul, kui vaidlustatud kohtuotsust tõlgendada nii, et selle kohaselt oleksid Mindo ja Alliance One pidanud esitama esimeses astmes ühise hagiavalduse, rikutab see Mindo ja Alliance One'i kaitseõigust.

Transcatlab SpA, likvideerimisel, 20. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-39/06: Transcatlab versus komisjon

(Kohtuasi C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Transcatlab SpA, likvideerimisel, (esindajad: advokaadid C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-39/06: Transcatlab vs. komisjon (edaspidi „kohtuotsus”), kuna Üldkohus asus seisukohale, et Standard Commercial Corp. (ja seega Alliance One International) on solidaarselt vastutav Transcatlabi toime pandud rikkumise eest;
- vähendada seetõttu Transcatlabile määratud trahvi, tühistades osaliselt komisjoni 20. oktoobri 2005. aasta otsuse K(2005) 4012 (lõplik) (EÜ) artikli 81 lõike 1 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/C.38.281/B2 — Toortubakas — Itaalia) (edaspidi „otsus”) artikli 2 punkt c ja otsustada, et trahv tuleb vastavalt määruse nr 17/62 artikli 15 lõike 2 ja määruse nr 1/2003 artikli 23 punkti 2 sätetele arvutada Telefónica käibe alusel 32,338 miljonit eurot, mis on tema 2005. aasta märtsis lõppenud majandusaasta käive;

— tühistada eeltoodust tulenevalt vaidlustatud otsus, kuna selles kohaldatakse Transcatlabi trahvi põhisummale kordajat 1,25;

— tühistada kohtuotsus, kuna selles lükatakse tagasi Transcatlabi argumendid, mis puudutavad a) trahvi vähendamata jätmist tegeliku mõju puudumise tõttu turule b) rikkumise